

ظریف:
صادقانه کوشیدیم
صدای منتقدان را بشنویم

۲ صفحه

محمد مخبر معاول اول
رئیس جمهوری شد

۲ صفحه

حاکمیت حق مردم است مردم سالاری

دوشنبه ۱۸ مرداد ۱۴۰۰ - ۲۹ ذی‌الحجه ۱۴۴۲ - ۲۰۲۱ آگوست - شماره ۵۰۰۲ - ۱۲ صفحه - ۵۰۰۰ تومان

زاکانی رسماً به عنوان شهردار تهران معرفی شد پرداخت پاداش اولین کاندیدای پوششی

۲ صفحه

تلفات کرونا در ایران رکورد زد

۵۴۲ قربانی ۳۹ هزار مبتلا

۴ صفحه

از ژست خودکفایی تا کمبود سرم نمکی در پیک پنجم کرونا

وزارت بهداشت از تأمین سرم هم عاجز است!

گروه اجتماعی - محمد سیباج: با شدت گرفتن موج پنجم کرونا و افزایش بیماران بستری در بیمارستان‌ها بحران‌های تازه‌تری گریبان کادر درمان و بیماران را گرفته است. در این میان کمبود سرم نمکی که یکی از اقلام مورد نیاز برای روند درمان است باعث تعجب مردم و همچنین انتقادهای صریح از ناتوانی وزارت بهداشت در مدیریت کرونا شده است و حالا اخباری از واردات سرم به گوش می‌رسد. در روزهای اخیر شدت ابتلای مردم به کرونا دلنا افزایش یافته است و ویدئوهای بسیاری از کادر درمان در بیمارستان‌ها درباره کمبود تخت، خستگی کادر درمان و کمبود تجهیزات در فضای مجازی منتشر شده که بسیاری از محتویات این ویدئوها هم از سوی مسئولان وزارت بهداشت مورد تأیید قرار گرفته است. یکی از این کمبودها که ظاهر شده‌دار، اما بسیار جدی است و در روند درمان بیماران کرونایی تأثیرگذار است...

۴ صفحه

کسی از ادعای حمله ایران به نفتکش صهیونیستی قانع نشد

شکست ماجراجویی اسرائیل در شورای امنیت

۳ صفحه

۲۵ نماینده غایب در مراسم تحلیف کجا بودند؟

۲ صفحه

سه نکته در توثیق کواکبیان به مناسبت روز خبرنگار

۲ صفحه

رئیس سازمان بورس و اوراق بهادار مطرح کرد

تشریح جزئیات تأمین مالی ۶۸۰ هزار میلیارد تومانی از بازار سرمایه

۵ صفحه

پس از جوجان و نیمروز قندوز هم به چنگ طالبان افتاد

۱۱ صفحه

سر مقاله

علی بختیار*

روحانی در حالی با دولت خداحافظی کرد که برخی رفتارهای اجتماعی وی خصوصاً در دوره دوم ریاست جمهوری و علی‌الخصوص طی یکی دو سال اخیر از وی چهره‌ای ضد مردمی ساخته است. در این یادداشت به دلایل تغییرات رفتاری و مدیریتی دوره اول و قیاس آن با دوره دوم که موجبات دلخوری مردم از وی را به همراه داشت بپردازیم؛ شاید سیاستمداران آتی از دست به چنین حرکاتی پرهیز نمایند.

می‌دانیم که روحانی در دولت اول هم در حوزه خارجی با غلبه بر جنگ اقتصادی و تحریم نتوانست قطعنامه‌های ذیل فصل هفتم منشور ملل متحد و احتمال جنگ نظامی را خنثی کند و هم در عرصه داخلی با یک وزیر کارآمد همچون طیب نیا نتوانست اقتصاد را در مسیر صحیح هدایت کند که نتیجه آن افزایش نرخ رشد اقتصادی و کاهش قابل توجه نرخ تورم بود. گفتگوی مداوم ایشان با مردم و درمیان گذاشتن مسائل و مشکلات کشور با مردم و ادبیات یاری خواستن از مردم کام ایشان را شیرین کرده بود. این در حالی بود که انسجام در تیم اقتصادی دولت وجود نداشت و خصوصاً اختلافات عمیقی در درون تیم اقتصادی بود و اگر این هماهنگی اعمال می‌شد نتایج بسیار مطلوبتری همچون رشد اقتصادی دو رقمی و تورم تک رقمی را هم می‌توانست کسب کند.

در این دوره، سکاندار دفتر ریاست جمهوری هم یک شخص صاحبنظر در حوزه اقتصاد بود که البته صرفاً به وظایف اداره نهاد ریاست جمهوری می‌پرداخت و حتی در کار تیم اقتصادی دولت دخالت نمی‌کرد و نتیجه آن ساماندهی و روند رو به بهبود اوضاع اقتصادی و بر آسبها و

نیم‌نگاهی به دولت اول و دوم روحانی

نارسائی‌ها احاطه یافته مردم را به آینده کشور امیدوارتر کرد و در انتخابات ۱۳۹۶ یک رأی بالا برای روحانی رقم خورد اما سؤال آن است که چرا این رأی ۲۴ میلیونی به سرانجامی رسید که پاش و ناامیدی مردم، ابتدا در انتخابات مجلس شورای اسلامی در ۱۳۹۸ و سپس در انتخابات ریاست جمهوری در ۱۴۰۰ را پدید آورد؟! اگرچه خروج آمریکا از برجام و تحریم‌های یک جانبه و جلوگیری از صادرات نفت و بسیاری از عوامل خارجی را نمی‌توان نادیده گرفت و نفی کرد، لیکن در این یادداشت سعی دارم پاسخ مذکور را متمرکز بر عوامل درونی و داخلی این شکست نمایم زیرا معتقدم حتی در صورت وجود عوامل خارجی، روحانی و دولت‌ش در صورت داشتن رویکردی همچون دولت اول می‌توانست بر مشکلات فائق آید و امروز با محبوبیت مناسبی از دولت خداحافظی کند.

به عقیده نگارنده، اولین و مهمترین عامل زمین خوردن روحانی غفلت از قدرت مردم و در پی آن نادیده گرفتن منافع عمومی بود. نامحرم دانستن مردم و عدم افق عمومی قبل از تصمیم گیری در قضیه افزایش بنزین از جمله بارزترین اقدامات روحانی است تا در ادامه آن در مصوبات ستاد مقابله با کرونا و تصمیم گیری خلق‌الساعه منعی بر تعطیلی استان‌های تهران و البرز که نه تنها زنجیره انتقال ویروس را قطع نکرد بلکه مسافرت مردم به شمال کشور و سایر استانها باعث فرآینک تر شدن این بیماری شد، این تصمیم در روزهای آخر دولت دوازدهم از جنس موضوع بنزین بود که بدون آمادگی مردم و افکار عمومی صرفاً مردمی که آمادگی تعطیلی بانک‌ها و ادارات برای کارهای جاری را داشتند، بدلیل عدم اطلاع رسانی قبل از اجرای تصمیم، دچار سرگردانی نمود، در این تصمیمات، نه تنها دلایل آن برای مردم بازگو نشد بلکه رفتار انعکاس یافته از ایشان در برابر

سؤال رسانه‌ها تلقی به سخره گرفتن مردم بود که به قضیه «من هم صبح جمعه فهمیدم» مشهور شد. همچنین در موضوع مربوط به ناراضی‌های استان‌های سیستان و بلوچستان و یا کمبود آب در خوزستان اقتضا می‌کرد رئیس جمهور رأساً در این استان‌ها حضور می‌یافت و با مردم رنجور آن استان‌ها همدردی می‌کرد و حتی در صورت عدم رفع مشکلات مردم، این حضور می‌توانست اثباتی باشد بر زخم‌ها و آلام مردم، چنانکه همواره شاهد بوده ایم که رفتار اجتماعی مردم به گونه‌ای بوده است که حتی در صورتی که کارگزاران توان حل مشکل را نداشته باشند و یا حتی عدم کفایت اعتبارات و منابع بودجه‌ای، همدردی با آنان رضایتمندی آنان را در پی داشته است.

عامل مؤثر دیگر، گم‌کردن رئیس‌دفتری است که به دلیل رفاقت دیرینه و هم حزبی بودن در حزب اعتدال و توسعه نقشی به مراتب بیش از جایگاه قانونی ایفا می‌کرد و اختیارات فراتر از وزرا و معاونین رئیس‌جمهور حتی معاون اول داشت، تقصی‌های که در دولت دوم آقای احمدی نژاد نیز رقم خورد؛ در این راستا تغییر وزرای همچون بهداشت و صنعت و اقتصاد بنسأ به عدم تمکین در مقابل اوامر رئیس دفتر صورت می‌گیرد و اصولاً این امر موجب شد که اختیارات در جای و مسئولیت‌ها در جای دیگر باشد و موضوع پاسخگویی وزرا در مقابل مجلس و مردم دچار خدشه گردید.

امید دارد که دولتی که هم اکنون در حال استقرار کابینه است، جایگاه و حدود و ثغور و وظایف و مسئولیت‌های هر یک از مناصب را معین و مشخص نماید و هم به قدرت حضور مردم واقف باشد که بسیاری از دشمنی‌های خارجی را خنثی می‌کند و هم در حوزه داخلی سنسخته شفافیتی است بر کمبود منابع و امکانات.

*نماینده سابق مجلس

یادداشت

فردین علیخواه*

معمولاً وقتی کلاس‌هایم تمام می‌شود برخی از دانشجویان به کنار تریبون می‌آیند و از من سؤال می‌پرسند. آنان سؤال‌شان را طرح می‌کنند و من هم اگر در آن زمینه دانشی داشته باشم پاسخ می‌دهم. طی سال‌هایی که دانشگاه تدریس می‌کنم تفاوت‌های آشکار دانشجویان با قبل، نظر مرا بیشتر جلب می‌کند.

از سال ۱۳۹۰ به‌تدریج تغییری در دانشجویانم دیدم که باعث شده است به هنگام حرف زدن و پاسخ به سؤالات آنان بسیار دقت کنم. به این نتیجه رسیدم که مخاطبم به منابع مختلفی دسترسی دارد و به هنگام حرف زدن با او باید بسیار دقیق بود. گاهی اوقات وقتی درباره تحولات معاصر جامعه ایرانی سؤالی می‌پرسند در پاسخ، به یک رویداد یا حادثه تاریخی مشخص در قیل یا پس از انقلاب ۱۳۵۷ اشاره می‌کنم تا بهتر بتوانم ایده‌ام را به آنان منتقل کنم. آنان هم گوش می‌دهند و می‌روند ولی ماجرا تمام نمی‌شود.

فردای آن روز به اتاق می‌آیند و درباره پاسخی که در کلاس به آنان داده بودم و به‌ویژه درباره آن مثال یا رویداد تاریخی پیش یا پس از انقلاب نکته جدیدی را طرح می‌کنند. این بار آنان می‌گویند که «شما در کلاس به فلان رویداد تاریخی پس از انقلاب

یادداشت

سعیداشرفی*

با قوت گرفتن گمانه‌زنی‌های گزیننده‌های تیم اقتصادی دولت سیزدهم و تأکید و خط‌مشی آنها بر اقتصاد مقاومتی و تولید داخل برخی از فعالان اقتصادی ابراز نارضاحتی کرده و برخی از آن با امیددوری یاد کرده‌اند. بسی جای تأسف دارد که با گذشت بیش از ۴۰ سال از انقلاب هنوز نتوانستیم برای حکمرانی و مدیران خسته دولت‌های قبل در گزینه‌های تکراری و مدیران خسته دولت‌های قبل در گزینه‌های تکراری این دولت جای گرفته‌اند؛ این در حالی است که جوانان ممتاز انقلابی و صاحب ایده اقتصادی کم نداریم. در حال حاضر دنیا به این واقعیت رسیده که موسم اعتماد به جوانان فرارسیده و بسیار می‌بینم رئیس‌جمهور جوان و وزرا جوان در ایران در حد حرف باقی مانده است. اگر چه فعالان اقتصادی و کارآفرینان دیرگاهی است که امید به اصلاح رویه‌ها نداشته و گوش شنوایی در این اواخر ندیده‌اند. تا قبل گفته می‌شد دولت قبلی عزمی برا حل مشکلات ندارد و چند روز گذشته که رئیس‌جمهور قبل فرمودند اگر

بزن اون کانال پدرسوخته

اشاره کردید. در آن زمان فلائی رئیس‌جمهور کشور بود و هم‌اکنون سساکن خارج است. من(یعنی آن دانشجو) دیروز بعد از کلاس در فضای مجازی صفحه او را پیدا کردم و سؤالم را درباره آن رویداد یا ایشان در میان گذاشتم. این هم پاسخ ایشان. می‌خواهید برایشان بخوانم؟» و بعد صفحه نمایش تلفن همراه را به من نشان می‌دهد. نکته جالب‌توجه آنکه در همین گفتگوهای پایان کلاسی، چندین بار پیش آمده است که قضایوی سریع درباره وضعیت جامعه ایرانی در پیش از انقلاب مطرح کنم و چند روز بعد دانشجویی تلفن همراهش را مقابلم بیرون بیاورد و بگوید که «من نظر شما را برای دکتر فلائی که قبل از انقلاب فلان پست مهم را در فلان وزارت خانه داشت و هم‌اکنون ساکن آمریکاست فرستادم و ایشان در کمتر از یک روز برایم این‌طور نوشته‌اند. حتی آمار و ارقام هم داده‌اند. می‌خواهید پاسخ‌شان را برایتان بخوانم؟» و بعد صفحه تلفن همراهشان را به من نشان می‌دهد. این تغییر از نظر تحلیلی برایم آن‌قدر قابل توجه است که گاهی اوقات از دانشجو می‌پرسم ساکن کجا هستی؟ و به روستای دورافتاده‌ای در فلان استان اشاره می‌کند. و بعد به عمق تغییرات جامعه ایرانی بیشتر پی می‌برم.

اطلاعات نسل من درباره حوادث و رویدادهای تاریخی این کشور عمدتاً از صداوسیما کسب شد. گزینه دیگری نداشتیم. صداوسیمایی که در آن زمان تنها دو شبکه داشت. در شبکه نخست آن معمولاً مسئولان مختلف کشور برایمان حرف می‌زدند، حرف

پالس آرامش بخش به اقتصاد

تحریم‌ها نبود، اکنون دلار ۵ هزار تومان بود، باید گفت که ایشان در کی از اقتصاد ندارند. اما دولت آینده چاره‌ای جز حل معضلات بنیادی اقتصادی به‌خصوص

در حوزه تجارت خارجی و حل مسأله ارز دولتی، گمرک، بیمه، بانک، گمرک و مالیات ندارد که اغلب این اصلاحات در ید دولت است و نیازی به مجلس و دیگر ارکان نیست. در بخش تجارت خارجی واقعیت اعداد و ارقام در سال ۹۹ و مقایسه آن با سال ۹۸ بسیاری از واقعیت‌ها را مشخص می‌کند. سال گذشته در مجموع ۱۴۵ میلیون و ۷۰۰ هزار تن کالا به ارزش ۷۳ میلیارد دلار از مبادی کشور صادر و وارد شده که در سال ۹۸ این عدد ۱۶۹ میلیون تن و به ارزش ۸۵ میلیارد دلار بوده است و سهم صادرات ۱۱۲ میلیون تن به ارزش ۲۵۶/۳۴ میلیارد دلار بوده است. این در حالی است که در سال ۹۸ سهم صادرات ۱۳۴ تن به ارزش ۳/۴ میلیارد دلار اعلام شده بود و ۴ میلیون و ۴۰۰ هزار تن کالا با ارزش ۳۸ میلیارد و ۴۰۰ میلیون دلار به بخش واردات اختصاص داشته است. تراز تجارت سال گذشته با تفاوت ۴ میلیارد دلار در واردات منفی بوده است و در مجموع ۲۵ تن کاهش وزنی داشته است. صادرات ما به شریک سیاسی و تجاری یعنی کشور چین ۸ میلیارد و ۹۰۰ میلیون دلار بوده که نسبت به سال قبل افت ۴۰۰ میلیون دلاری داشته است. اگرچه دلیل این کاهش را به پاندمی کرونا نسبت می‌دهند که آن نیز سوء

مدیریت دولت در بخش بهداشت بوده که به اقتصاد ما سرایت کرده است. برخی کشورها با مدیریت کرونا در همین مدت رشد اقتصادی را تجربه کرده‌اند. خط مشی تیم اقتصادی دولت سیزدهم اگر هم بر پایه تولید داخل باشد، نباید فراموش کرد رشد تجارت خارجی یکی از عوامل رشد اقتصادی است. اشتباه دولت قبل در اخذ سیاست‌های انقباضی در قبال واردات نباید دوباره تکرار شود که باعث کمبود گرانی و تورم می‌گردد. در قبال صادرکنندگان نیز سیاست‌های تشویقی بیشتر از اقدامات پلیسی جواب می‌دهد. سربازان جبهه اقتصادی خواستار آرامش در بازار هستند و عدم صدور بخشنامه‌های مکرر باعث سردرگمی آنها می‌شود. اقتصاد ایران نیاز به سرمایه‌گذاری خارجی دارد. در وضعیت کنونی آمار خروج سرمایه اعداد خوبی را به ما نشان نمی‌دهد. جذب اعتماد ایرانیان مقیم خارج در جهت سرمایه‌گذاری در داخل ایران و به‌دنبال آن، کسب رضایتمندی سرمایه‌گذاران داخلی راهگشاست. در پایان امید انست گزینه‌های کلیدی اقتصادی دولت سیزدهم تا زمان معرفی به مجلس به سمت تعالی تغییر کند؛ متشکل از مدیران کارآمد و آشنا با معضلات اقتصاد ایران، سالم و توانمند که باعث رضایتمندی دلسوزان، منتقدین و فعالان اقتصادی ایران عزیز شود و پالسی آرامش بخش به جامعه باشد. * عضو اتاق بازرگانی تهران

خبر

ایران، در رتبه دوم مرگ خبرنگاران در سال ۲۰۲۱

تاکنون ۲۵ روزنامه نگار و فعال رسانه‌ای جان خود را از دست داده‌اند. افغانستان و مکزیک هر کدام با ثبت پنج مرگ، به صورت مشترک در رتبه نخست بالاترین تعداد فوتی روزنامه نگاران در سال ۲۰۲۱ قرار دارند. همچنین دو خبرنگار محیط زیست ایرانی (مهشاد کریمی و ریحانه یاسینی) که در حین انجام وظیفه و به علت واژگونی اتوبوس جان خود

پس از مکزیک و افغانستان که مشترکاً در رتبه نخست قرار دارند، ایران بیشترین آمار مرگ مرتبط با خبرنگاران را در سال ۲۰۲۱ ثبت کرده است. به گزارش ایسنا، براساس اطلاعات منتشر شده از سوی انجمن فدراسیون بین‌المللی روزنامه‌نگاران (International Federation of Journalists، of)، در سال ۲۰۲۱ میلادی

پایگاه خبری مردم سالاری آنلاین
www.mardomsalari.ir
روزنامه مردم سالاری
WWW.mardomsalari.ir/newspaper